

Arrest

nr. 142 083 van 27 maart 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 11 mei 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 31 maart 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten van dezelfde datum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VANDEN BULCKE en van advocaat J. DEMUYNCK, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij dient op 7 december 2009 een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) in.

1.2. Op 31 maart 2011 wordt de onder punt 1.1. vermelde aanvraag onontvankelijk verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 07.12.2009 werd ingediend door :

(..)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

De door betrokkene voorgelegde identiteitsdocumenten, namelijk haar rijbewijs, haar geboorteakte en een bijschrijving in het paspoort van haar moeder kunnen niet aanvaard worden als identiteitsbewijzen gezien de omzendbrief van 21.06.2007 (punt II C 1-b) stelt dat het voorgelegde identiteitsbewijs een internationaal erkend paspoort of een gelijkwaardige reistitel, of een identiteitskaart dient te zijn. “

1.3. Op 12 april 2011 wordt de verzoekende partij het bevel om het grondgebied te verlaten gegeven. Dit is de tweede bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN - Model B

In uitvoering van de beslissing van de Staatssecretaris van / de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid genomen op datum van 31.03.2011 (1) (2)

Wordt aan (..)

geboren te Casablanca, op 26.05.1976 , van Marokkaanse nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk op 11 MEI 2011 (datum aanduiden) het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland Noorwegen Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië. Zweden en Zwitserland (3), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeben (4).

REDEN VAN DE BESLISSING :

De betrokkene verblijft langer in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art.7, al 1,1° van de Wet van 15.12.1980)

Niet In het bezit van een geldig paspoort en/of geldig visum.”

2. Over de rechtspleging

2.1. De verzoekende partij heeft ervoor geopteerd een synthesememorie neer te leggen. Conform artikel 39/81 van de vreemdelingenwet doet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de raad) uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60 van de vreemdelingenwet.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In de synthesememorie verwijst de verzoekende partij naar de feitelijke gegevens die haar zaak kenmerken en betoogt zij dat zij voor de indiening van haar aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet vastgesteld had niet meer in het bezit te zijn van haar originele identiteitskaart en enkel nog over een kopie te beschikken dewelke gevoegd werd aan de aanvraag. Hoe het komt dat de originele identiteitskaart niet terug te vinden is, is een raadsel. Het consulaat van Marokko heeft geweigerd een nieuwe identiteitskaart af te leveren omdat verzoekende partij illegaal in België verbleef. Na de thans bestreden beslissing werd opnieuw contact opgenomen met het consulaat en werd wel een identiteitskaart afgeleverd. Thans is aldus voldaan aan de voorwaarde om een identiteitsdocument voor te leggen. In ieder geval heeft verzoekende partij er alles aan gedaan om haar identiteit te bewijzen. Zo werd kopie van het paspoort van haar moeder voorgelegd waarop de vijf kinderen werden opgenomen. Tevens heeft verzoekende partij haar geboorteakte voorgelegd, haar rijbewijs en een kopie van haar Marokkaanse identiteitskaart. Elke onzekerheid over identiteit is dan ook uitgesloten. Voorts wijst verzoekende partij op haar humanitaire situatie, meer bepaald de verzorging van haar moeder die zij op zich heeft genomen.

3.2. . Artikel 9bis, §1 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop het beroep niet toelaatbaar wordt verklaard;*
- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoot.. (...)*”

De bedoeling van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet is een duidelijk kader te scheppen voor de aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf, die in buitengewone omstandigheden wordt ingediend door een vreemdeling bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Zo wordt duidelijk bepaald dat een identiteitsdocument, onontbeerlijk is: de machtiging tot verblijf kan niet anders dan onontvankelijk verklaard worden indien iemands identiteit onzeker is. Er dient vermeden te worden dat verblijfsvergunningen dienen om de (gewilde) onduidelijkheid over de identiteit te gaan regulariseren. Hiervan dienen onderscheiden te worden twee situaties, waarin de overlegging van een identiteitsdocument niet noodzakelijk is:

- de situatie van de asielzoeker wiens asielaanvraag nog niet definitief werd afgewezen of wiens cassatieberoep bij de Raad van State hangende is overeenkomstig artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;
- de situatie van een vreemdeling die aantoot dat het onmogelijk is om het vereiste document in België te verwerven (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2478/001, p. 33).

De wetgever heeft aldus duidelijk aangegeven dat bij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet een identiteitsdocument moet worden voorgelegd en dat bij gebreke aan een dergelijk document de aanvraag om machtiging tot verblijf “[...] *niet anders dan onontvankelijk [...] verklaard [kan] worden*” (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl.St. Kamer 2005-06, nr. 2478/001, 33-34).

Uit de samenlezing van de voornoemde bepalingen volgt dat de verblijfsmachtiging enkel in het Rijk kan worden aangevraagd indien voldaan is aan de beide navolgende cumulatieve ontvankelijkheidsvoorwaarden:

- 1° er zijn buitengewone omstandigheden aanwezig om het niet afhalen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen;
- 2° de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument of toont aan dat hij zich bevindt in één van de gevallen waarin deze voorwaarde niet van toepassing is.

De bewijslast voor het voldaan zijn aan de vereiste te beschikken over een identiteitsdocument dan wel van het feit dat hij zich in één van de gevallen bevindt waar deze voorwaarde geen toepassing vindt, rust op de aanvrager.

3.3. Zoals uit de bestreden beslissing blijkt, is de aanvraag tot machtiging tot verblijf als niet ontvankelijk afgewezen omdat de aanvraag niet vergezeld ging van hetzij een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, of van een kopie van de nationale identiteitskaart, hetzij van een geldige motivering die toelaat verzoekende partij vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9bis, §1 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Verzoekende partij houdt voor dat zij wel degelijk een kopie van haar Marokkaanse identiteitskaart bij de aanvraag heeft gevoegd. Uit nazicht van het administratief dossier blijkt evenwel dat – hoewel de verzoekende partij in haar aanvraag naar voormeld document verwijst – zij nagelaten heeft dit document te voegen aan haar aanvraag. Dit blijkt des te meer uit het feit dat de dienst vreemdelingenzaken op 31 maart 2011 contact heeft opgenomen met de gemeente Kortrijk om er zeker van te zijn dat er geen kopie van de identiteitskaart was gevoegd. Uit deze contactname blijkt dat ook bij de gemeente geen

kopie van de identiteitskaart aanwezig was bij de aanvraag. Het feit dat verzoekende partij thans de Marokkaanse identiteitskaart voegt die zij verkregen heeft na datum van de bestreden beslissing, kan geen afbreuk doen aan de vaststelling dat zij heeft nagelaten een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel of een kopie van de nationale identiteitskaart te voegen aan haar aanvraag. De Raad wenst te benadrukken dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient beoordeeld te worden in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. Dit betekent derhalve dat de stukken waarop het bestuur zich kan baseren voor het nemen van de bestreden beslissing zich in het administratief dossier moeten bevinden, of ten laatste voor de bestreden beslissing aan het bestuur moeten worden overgemaakt.

Voorts, waar verzoekende partij verwijst naar haar rijbewijs, geboorteakte en de bijschrijving in het paspoort van haar moeder, maakt zij niet aannemelijk dat het kennelijk onredelijk is dat het bestuur omtrent deze stukken geoordeeld heeft dat deze niet aanvaard kunnen worden als identiteitsbewijzen gezien de omzendbrief van 21 juni 2007 stelt dat het voorgelegde identiteitsbewijs een internationaal erkend paspoort of een gelijkwaardige reistitel, of een identiteitskaart dient te zijn. Alhoewel een geboorteakte bepaalde gegevens kan verschaffen zoals een identiteitskaart, toont een geboorteakte niet aan dat de drager van het document de persoon is die omschreven wordt in het document en heeft het niet dezelfde bewijswaarde. Hetzelfde kan gezegd worden over het paspoort van haar moeder waar verzoekende partij bijgeschreven staat en het rijbewijs.

De Raad herhaalt voorts dat, waar verzoekende partij betoogt dat haar identiteit steeds duidelijk was, de wetgever duidelijk heeft aangegeven dat bij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet een identiteitsdocument moet worden voorgelegd en dat bij gebreke aan een dergelijk document de aanvraag om machtiging tot verblijf "[...] niet anders dan onontvankelijk [...] verklaard [kan] worden" (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl.St. Kamer 2005-06, nr. 2478/001, 33-34). Er dient op te worden gewezen dat de vreemdeling de nodige documenten moet aanbrengen opdat de verwerende partij kan beoordelen of hij aan de wettelijke voorwaarden voldoet. Verzoekende partij toont niet aan dat de verwerende partij met miskennis van artikel 9bis van de vreemdelingenwet tot de bestreden beslissing is gekomen.

3.5. Waar verzoekende partij voorts ingaat op haar humanitaire situatie wijst de Raad erop dat dergelijk betoog de inhoud van haar aanvraag betreft en aldus geen afbreuk kan doen aan de vaststelling dat de aanvraag onontvankelijk is omdat niet voldaan is aan de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde.

3.6. Het enig middel kan niet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig maart tweeduizend vijftien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

S. DE MUYLDER